

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL B.B. SKUNDO**

2025 m. birželio d. Nr. S- (7-2025/62)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo B.B. (toliau – Pareiškėjas) 2025-04-23 skundą bei jo papildymus dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-04-09 sprendimo Nr. 68-21 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjas B.B. ir Inspekcijos atstovas A.A. 2025-05-13 Komisijos posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas, nesutikdamas su Inspekcijos sprendimu, pateikė 2025-04-23 skundą Komisijai.

Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcijos sprendime klaidingai interpretuojami duomenys pateikti Europos Komisijos pažymoje, patvirtinančioje, kad Lietuva yra jo mokesčių šalis. Pareiškėjas nurodo, kad minėta pažyma patvirtina, kad Lietuva yra mokesčių šalis ne pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), o pajamų, turto ir palikimo mokesčių tikslais.

Akcentuoja, kad automobilis buvo importuotas į Belgiją šešių mėnesių bėgyje nuo pirmos registracijos datos. Teigia, jog skundžiamame sprendime nepagrįstai nurodyta, kad naujo automobilio „galutinė vartojimo vieta“ yra Lietuva, o ne Belgija, pažymi, kad Sprendime nepateikta minėtą išvadą pagrindžianti analizė. Teigia, kad šešių mėnesių nuo pirmosios registracijos datos bėgyje importavo automobilį atgal į Belgiją, kur ir išliko sumokėtas PVM.

Nurodo, kad susirašinėjimo su Vilniaus apskrities valstybine mokesčių inspekcija (toliau – Vilniaus AVMI) metu informavo mokesčių administratorių, jog automobilis liko klaidingai registruotas Lietuvoje. Pareiškėjas teigia tikėjęs, kad išregistravimas iš Lietuvos turėjo įvykti automatiškai importavus automobilį į Belgiją. Nurodo 2025 m. vasario mėn. supratęs, kad automobilis išliko registruotas tiek Belgijoje, tiek klaidingai registruotas Lietuvoje.

Dėl išregistravimo Kelių transporto priemonių registravimo sistemoje (toliau – eKETRIS) pažymi, kad nors išregistravimas pagrįstas asmens, t. y. jo deklaravimu, tačiau eKETRIS neleidžia deklaruoti automobilio išregistravimo atbuline data, o tik tos dienos ar būsima data. Akcentuoja, kad automobilio išregistravimo iš Lietuvos data yra 2023-10-10, t. y. diena kuomet gavo E705 importo deklaraciją iš Belgijos institucijų (Komisijos pastaba – skunde minima ir kita išregistravimo data, t. y. 2023-09-14 (Skundo 3 psl.)).

Nurodo, jog dėl jo deklaravimo klaidų eKETRIS mokesčių administratoriui teikia klaidingą informaciją, o mokesčių administratorius į jo paaiškinimus neatsižvelgia.

Dėl mokesčių administratoriaus pasiūlymo kreiptis į Europos vartotojų centrą (www.ecc.lt) (toliau – ECC), pažymi, kad Belgijos įmonė, kuri sumokėjo Belgijos valstybei PVM, neturi jokio pagrindo gražinti PVM, nes: jis yra nuolatinis Belgijos gyventojas, Belgijoje išliko nuolatinė gyvenamoji vieta, nors ir tikėjosi pradėti darbą (duomenys neskelbtini) atstovybėje Vilniuje nuo 2023 m. rugsėjo mėnesio, kas deja neatsitiko.

Nurodo, jog pritarę, kad nusipirkę ir Belgijoje registruotą automobilį 6 mėnesių bėgyje nuo pirmos registravimo datos importavus į Lietuvą, jam priklausytų prievolė sumokėti PVM Lietuvoje. Tačiau, vėliau, bet vis dar 6 mėnesių bėgyje nuo pirmos registravimo datos, importavus naują automobilį į Belgiją, jam tenka prievolė sumokėti mokesį Belgijoje ir susigrąžinti PVM, jei jis jau būtų sumokėtas kitoje Europos Sąjungos (toliau – ES) šalyje. Akcentuoja, kad jo naujas automobilis nuo 2023 m. rugpjūčio 3 dienos nebuvo naudojamas Lietuvoje, taigi, Belgija išlieka faktais pagrįsta galutinė vartojimo vieta, bet ne Lietuva. Nurodo, jog jei būtų sumokėjęs ar sumokėtų PVM Lietuvoje, Lietuva turėtų tuo pačiu suteikti teisę susigrąžinti mokesį. Prašo pripažinti mokesčių administratoriaus nustatytą prievolę sumokėti PVM kaip įvykdytą, atsižvelgiant į faktą, kad naujas automobilis buvo importuotas į Belgiją ir ten naudojamas iki 6 mėnesių nuo pirmos registracijos datos pabaigos, ir Belgija, o ne Lietuva, išlieka papildomais faktais pagrįsta galutinė vartojimo vieta PVM mokėjimui.

Taip pat atkreipia dėmesį, jog esant neaiškumų, vadovaujantis 2010-10-07 Tarybos Reglamentu (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje, galima susisiekti su Belgijos kompetentingomis institucijomis ir sutarti, kuriai šaliai turėtų būti mokamas PVM.

2025-04-25 Pareiškėjas pateikė skundo papildymą, kuriame akcentuoja, kad automobilis buvo iš pradžių įregistruotas Belgijoje, vėliau laikinai atgabentas į Lietuvą, o tada, dar nepasibaigus 6 mėnesiams nuo pirminės registracijos, grąžintas į Belgiją.

2025-04-25 skundo papildyme pateikia įvykusių aplinkybių chronologiją: 1) transporto priemonė buvo pirmą kartą įregistruota Belgijoje 2023-05-29; 2) transporto priemonė atgabenta į Lietuvą ir registruota 2023 m. liepos mėn.; 3) atsižvelgiant į pasikeitusias asmenines aplinkybes, transporto priemonė buvo grąžinta į Belgiją dar nepasibaigus 6 mėnesiams nuo pirmosios registracijos, ir nuo tada buvo bei tebėra naudojama Belgijoje; 4) 2023-08-23 Pareiškėjas oficialiai deklaravo išvykimą iš Lietuvos; 5) prideda pirkimo kvitus už kurą Belgijoje, įrodančius, kad transporto priemonė buvo fiziškai Belgijoje ir ten naudojama dar prieš pasibaigiant 6 mėnesių laikotarpiui.

Nurodo, jog pagal Europos Bendrijos Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir Direktyva 2006/112/EB, PVM direktyva), ypač jos 20–22 straipsnius, naujos transporto priemonės įsigijimo Bendrijos viduje PVM mokamas toje valstybėje narėje, kurioje transporto priemonė faktiškai naudojama ir yra skirta naudoti, o ne vien pagal registracijos duomenis. Akcentuoja, jog 20 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad: „Prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta laikoma ta vieta, kurioje prekės yra įsigijimo metu.“ Atsižvelgiant į tai, kad transporto priemonė buvo grąžinta į Belgiją ir ten faktiškai naudojama prieš pasibaigiant 6 mėnesiams, 2023-08-23 Pareiškėjas oficialiai deklaravo išvykimą iš Lietuvos, Pareiškėjo vertinimu, jo įsigytai transporto priemonei taikyti PVM apmokestinimą Lietuvoje nėra pagrindo pagal galiojančius ES teisės aktus.

2025-05-01 Pareiškėjas pateikė dar vieną skundo papildymą (Komisijoje registruota 2025-05-02), nurodydamas, jog prideda detalią įvykių chronologiją, kad naujas automobilis nuo 2023-08-12 buvo naudojamas tik Belgijoje.

2025-05-08 Pareiškėjas pateikė dar vieną skundo papildymą, kuriame įvardino Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ir ESTT, Teisingumo Teismas) praktiką nustatant PVM mokėjimo šalį naujoms transporto priemonėms. Cituoja ESTT 2010-11-18 sprendimo X, C-84/09, EU:C:2010:693, išvados pirmąjį punktą, 50-ąjį punktą, 2017-06-14 sprendimo C-26/16, 47 punktą.

Pakartotinai akcentuoja, jog nuolatinė automobilio registracija nuo pirmos registracijos išliko Belgija; nuolatinė gyvenamoji vieta visuomet buvo Belgija, o 2023-08-23 oficialiai deklaravo išvykimą iš Lietuvos į Belgiją ilgesniam nei 6 mėnesių laikotarpiui; nuolatinė darbo vieta nuo 2005 m. buvo Belgija; naujas automobilis paliko Lietuvą 2023-08-03 ir galutinai ir tęstinai buvo naudojamas Belgijoje.

Atsižvelgiant į išdėstytą, Pareiškėjo vertinimu, Belgija yra šalis, kurioje turi likti sumokėtas PVM mokeskis.

2025-05-13 Pareiškėjas Komisijai pateikė automobilio registravimą Belgijoje nuo 2023-05-29, nepertraukiamą laikotarpį nuo įsigijimo, patvirtinantį dokumentą.

Inspekcija skundžiamu sprendimu patvirtino Vilniaus AVMI 2025-02-06 sprendimą „Dėl iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės PVM apskaičiavimo“ Nr. (17.16-40) RES-25610, kuriuo Pareiškėjui apskaičiuota ir nurodyta sumokėti 8 978 Eur PVM suma.

2025-02-13 Vilniaus AVMI rašte Nr. (9.1 Mr) 46-745 nurodoma, kad pagal valstybės įmonės „Regitra“ (Komisijos pastaba – nuo 2024-07-01 akcinė bendrovė „Regitra“) (toliau – Regitra) pateiktą informaciją, nustatyta, kad Pareiškėjas iš Belgijos juridinio asmens „T“ BV (toliau – Belgijos įmonė) 2023-05-25 įsigijo transporto priemonę Tesla Model Y (kėbulo Nr.: (duomenys neskelbtini)) už 42 752 Eur, kuri vadovaujantis PVM įstatymo (toliau – PVMĮ) 2 straipsnio 16 dalimi laikoma nauja. Fiziniam arba juridiniam asmeniui už įsigytą iš kitos ES valstybės narės ir atgabentą į Lietuvą naują transporto priemonę atsiranda prievolė apskaičiuoti ir sumokėti į Lietuvos biudžetą įsigijimo PVM, taikant standartinį 21 proc. PVM tarifą (PVMĮ 92 straipsnio 8 dalis, 19 straipsnis).

Inspekcija sprendime nurodė, kad sutinka su Vilniaus AVMI išvadomis, kad Pareiškėjas įsigijo naują transporto priemonę, atitinkančią PVMĮ 2 straipsnio 16 dalies nuostatose įtvirtintą vieną iš kriterijų, t. y. transporto priemonė įsigyta nepaėjus 6 mėnesiams nuo jos eksploatavimo pradžios.

Pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde nurodytų motyvų, jog jis PVM yra sumokėjęs Belgijoje, įsigydamas automobilį, Inspekcija pažymėjo, kad šios aplinkybės nesudaro pagrindo Pareiškėjui neskaiciuoti PVM Lietuvoje ar atleisti jį nuo prievolės mokėti PVM už įsigytą naują transporto priemonę Lietuvoje. Nurodė, jog PVMĮ yra perkeltos Direktyvos 2006/112/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunkčio, 2 straipsnio 2 dalies b punkto, 138 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatos dėl naujos transporto priemonės įsigijimo kaip PVM objekto apmokestinimo ir naują transporto priemonę apibrėžiančių kriterijų. Tai yra, PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkte nustatyta, kad PVM objektu yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje, kai naują transporto priemonę įsigyja bet kuris asmuo. Atitinkamai PVMĮ 2 straipsnio 16 dalis pateikia naujos transporto priemonės apibrėžimą. Pagal Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas valstybės narės neapmokestina naujos transporto priemonės tiekimo, kai jas pardavėjas arba įsigyjantis asmuo išsiunčia arba išgabena įsigyjantiems asmenims į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jų atitinkamoje teritorijoje, apmokestinamiesiems asmenims ar neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, kai šių asmenų prekių įsigijimai Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, ar kitiems neapmokestinamiesiems asmenims, arba tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu. Atsižvelgiant į tai, kad PVM yra Bendrijos mastu harmonizuotas mokestis ir Direktyvos 2006/112/EB nuostatos turi būti taikomos vienodai visoje Bendrijoje, pagal Direktyvos 2006/112/EB nuostatas naujos transporto priemonės įsigijimas turi būti apmokestinamas toje valstybėje narėje, kurioje vyksta galutinis automobilio vartojimas, ginčo atveju Lietuvos Respublikoje. Todėl kitos valstybės narės ūkio subjektas, parduodantis fiziniam asmeniui naują automobilį, skirtą išgabenti į kitą valstybę narę, neturi skaičiuoti PVM. Tačiau net ir tuo atveju, jeigu tai būtų padaryta valstybėje narėje, kurioje įsigyjama nauja transporto priemonė skirta išgabenti į kitą valstybę narę, mokesčių mokėtojas, atsižvelgiant į imperatyvias Direktyvos 2006/112/EB nuostatas dėl naujos transporto priemonės apmokestinimo vartojimo valstybėje, negalėtų remtis šia aplinkybe, reikalaujamas jo neapmokestinti PVM valstybėje narėje, kurioje vyksta galutinis transporto priemonės vartojimas, be to, mokesčių mokėtojas turi teisinį pagrindą susigrąžinti kitoje valstybėje narėje, ginčo atveju Belgijoje, sumokėtą PVM.

Inspekcija pažymėjo, jog Pareiškėjas, atsižvelgdamas į pirmiau išdėstytą, turėtų kreiptis į kitos valstybės narės pardavėją, patiekusį jam naują transporto priemonę, pateikdamas jam informaciją apie naujos transporto priemonės įregistravimą Lietuvos Respublikoje ir Pareiškėjui apskaičiuotą bei nurodytą sumokėti PVM, prašydamas išrašyti jam kreditinę sąskaitą ir grąžinti kitoje valstybėje narėje sumokėtą PVM. Pareiškėjo kontrahentui atsisakius tai padaryti geranoriškai, Pareiškėjas turi galimybę kreiptis į ECC, prašydamas įpareigoti Belgijos įmonę išrašyti kreditinę sąskaitą ir grąžinti sumokėtą PVM Pareiškėjui. Inspekcija konstatavo, jog įvertinusi byloje esančius dokumentus, neturi pagrindo sutikti su Pareiškėjo pozicija, kad jam PVM Lietuvoje neturi būti skaičiuojamas.

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstyta, Inspekcija nurodė, jog įsigijus naują transporto priemonę (TESLA MODEL Y, identifikavimo numeris: (duomenys neskelbtini), pirmos registracijos data – 2023-05-29, PVM sąskaitos faktūros išrašymo data – 2023-05-25) iš Belgijos įmonės, Pareiškėjui atsirado prievolė sumokėti PVM Lietuvoje, todėl Vilniaus AVMI pagrįstai nustatė Pareiškėjui PVM prievolę, t. y. mokėtiną 8 978 Eur PVM sumą.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikinamas.

Ginčas nagrinėjamu atveju kilo dėl Sprendimo, kuriuo patvirtinta Pareiškėjui papildomai apskaičiuota mokėtina į biudžetą 8 978 Eur PVM suma už iš kitos ES valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę.

PVM už iš kitos ES valstybės narės įgytą naują transporto priemonę teisinis reglamentavimas.

PVMĮ 2 straipsnio 16 dalyje (2009-12-03 įstatymo Nr. XI-518 dalies redakcija) nustatyta, kad nauja transporto priemonė – keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, atitinkanti vieną iš šių sąlygų: 1) motorinė kelių ar kita sausumos transporto priemonė, kurios variklio cilindrų darbinis tūris yra didesnis kaip 48 kubiniai centimetrai arba variklio galia didesnė kaip 7,2 kilovato, patiekta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijus) arba nuvažiavusi ne daugiau kaip 6 000 kilometrų; <...>.

PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkte (2004-01-15 įstatymo Nr. IX-1960 dalies redakcija) nustatyta, kad PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo.

PVMĮ 92 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad kai naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės įsigyja fizinis asmuo, kuris nėra įsiregistravęs PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 72 straipsnį ir neprivalo registruotis PVM mokėtoju pagal šio Įstatymo 71 arba 71¹ straipsnį, jis privalo ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po naujos transporto priemonės įsigijimo dienos, 25 dienas pateikti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytus dokumentus, susijusius su šiuo sandoriu, išskyrus dokumentus, kuriuose yra duomenų, kuriuos centrinis mokesčio administratorius gali gauti iš valstybės registrų ar kitų valstybės informacinių sistemų. Dokumentų pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius. Mokestį už įsigytą iš kitos valstybės narės naują transporto priemonę apskaičiuoja mokesčio administratorius. Mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo dienos, kurią fizinis asmuo buvo informuotas apie apskaičiuotą mokesčio sumą.

PVMĮ normos perkeltos iš PVM direktyvos, taigi PVMĮ turi būti aiškinamas atsižvelgiant į Direktyvos 2006/112/EB tikslus, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

PVM direktyvos 11 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „Taip pat yra tikslinga, kad pereinamuoju laikotarpiu tam tikros vertės įsigijimo Bendrijos viduje sandoriai, kuriuos sudarė atleisti nuo mokesčio asmenys arba neapmokestinamieji juridiniai asmenys, taip pat tam tikra nuotolinė prekyba ir naujų transporto priemonių tiekimas Bendrijos viduje privatiems asmenims arba atleistiems nuo mokesčio ar neapmokestinamiesiems asmenims turėtų būti apmokestinami paskirties valstybėje narėje taikant tos valstybės narės nustatytus mokesčių tarifus ir tos valstybės narės nustatytomis sąlygomis, jeigu tokie sandoriai, nesant specialių nuostatų, gerokai iškreiptų konkurenciją tarp valstybių narių.“

PVM direktyvos 2 straipsnyje nustatyta: „1. PVM objektas yra šie sandoriai: <...> b) prekių įsigijimas už atlygį Bendrijos viduje, kai jas valstybės narės teritorijoje įsigyja: <...> ii) kai įsigyjamą naują transporto priemonę – apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kurio kiti įsigijimai nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba kitas neapmokestinamasis asmuo; <...>“.

PVM direktyvos 3 straipsnyje numatyta: „1. Nukrypstant nuo 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunkčio, šie sandoriai nėra PVM objektas: <...> b) a punkte ir 4 straipsnyje nenurodytų prekių ir kitų prekių, išskyrus naujas transporto priemones ar akcizais apmokestinamus produktus, įsigijimas Bendrijos viduje, kai juos apmokestinamasis asmuo įsigyja savo veiklos žemės ūkyje, miškininkystės

ar žuvininkystės ūkyje tikslais, kuriam taikoma ūkininkams skirta vienodo tarifo schema, arba apmokestinamasis asmuo, tiekiantis tik tas prekes ar teikiantis tik tas paslaugas, kurioms PVM atskaita negalima, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo. <...>“.

PVM direktyvos 2 straipsnyje numatyta: „2. a) Taikant 1 dalies b punkto ii papunktį „transporto priemonės“, jei jos skirtos keleivių arba prekių gabenimui, yra apibrėžiamos taip: i) motorinės sausumos transporto priemonės, kurių variklio cilindro darbinis tūris yra didesnis kaip 48 kubiniai centimetrai arba variklio galia didesnė kaip 7,2 kilovatai; <...> b) Transporto priemonės laikomos „naujomis“ šiais atvejais: i) motorinės sausumos transporto priemonės, kai jų tiekimas įvyksta per šešis mėnesius nuo eksploataavimo pradžios arba transporto priemonė yra nuvažiavusi ne daugiau kaip 6 000 kilometrų; <...>“.

PVM direktyvos 20 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta: „Prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ – teisės disponuoti kilnojamuoju materialiuoju turtu kaip savininkui įsigijimas, kai prekes įsigyjanti asmeniui į kitą valstybę narę nei tą, iš kurios prekės yra išsiųstos ar išgabentos, siunčia ar gabena pardavėjas arba prekes įsigyjantis asmuo ar kitas asmens pavadinimu ar prekes įsigyjanti asmens vardu.“

Pagal 2011-03-15 Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės 16 straipsnį įsigijus prekes Bendrijoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 20 straipsnyje, valstybė narė, į kurią buvo išsiųstos arba nugarabentos prekės, naudojasi apmokestinimo teise neatsižvelgdama į apmokestinimo PVM tvarką, kuri sandoriui buvo taikoma valstybėje narėje, kurioje prasidėjo prekių išsiuntimas ar gabenimas.

Pirmiausia reikia priminti, kad prekybai Bendrijos viduje taikoma PVM pereinamojo laikotarpio schema, sukurta 1991-12-16 Tarybos direktyva 91/680/EEB, papildančia bendrą pridėtinės vertės mokesčio sistemą ir iš dalies keičiančia Direktyvą 77/388/EEB, siekiant panaikinti fiskalines sienas (OL L 376, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 160), yra pagrįsta naujo apmokestinimo momento, t. y. prekių įsigijimo Bendrijos viduje, nustatymu, leidžiančiu mokesčines pajamas priskirti valstybei narei, kurioje vyksta galutinis vartojimas (šiuo klausimu žr. 2007-09-27 sprendimo *Teleos ir kt.*, C-409/04, Rink. p. I-7797, 21, 22 ir 36 p.) (ESTT 2010-11-18 sprendimas *X* prieš *Skatteverket* byloje Nr. C-84/09, 22 p.).

Schema, kurią sudaro, pirma, valstybės narės, iš kurios pradedamas tiekimas, dėl kurio atliekamas siuntimas ar gabenimas Bendrijos viduje, vykdomas atleidimas nuo mokesčio ir su tuo susijusi tos valstybės narės taikoma sumokėto pirkimo PVM atskaita ar grąžinimas, ir, antra, valstybės narės, į kurią atgabenamos prekės, vykdomas įsigijimo Bendrijos viduje apmokestinimas, siekiama užtikrinti aiškų valstybių narių mokesčio suvereniteto atskyrimą (šiuo klausimu žr. 2006-04-06 sprendimo *EMAG Handel Eder*, C-245/04, Rink. p. I-3227, 40 p.) (ESTT 2010-11-18 sprendimas *X* prieš *Skatteverket* byloje Nr. C-84/09, 23 p.).

Kalbant konkrečiai apie naujų transporto priemonių įsigijimo apmokestinimą reglamentuojančias normas, pažymėtina, jog iš Direktyvos 2006/112 vienuoliktos konstatuojamosios dalies, kurios turinys yra toks pats kaip Direktyvos 91/680 vienuoliktos konstatuojamosios dalies, matyti, kad jomis, be mokesčios kompetencijos padalijimo, dar siekiama užkirsti kelią konkurencijos iškreipymams tarp valstybių narių, kurie gali atsirasti taikant skirtingus mokesčio tarifus. Akivaizdu, kad nesant pereinamojo laikotarpio priemonių naujų transporto priemonių pardavimas būtų sukcentruotas valstybėse narėse, kuriose yra mažas PVM tarifas, taip darant žalą kitoms valstybėms narėms ir jų mokesčios pajamoms. Kaip savo išvados 34 punkte pažymėjo generalinė advokatė (Komisijos pastaba – generalinės advokatės Juliane Kokott 2010-05-06 išvada), Sąjungos teisės aktų leidėjas Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį apmokestino ne tik apmokestinamųjų asmenų ir neapmokestinamųjų juridinių asmenų, bet ir privačių asmenų įsigijimus Bendrijos viduje ypač dėl to, kad šios prekės yra didelės vertės ir lengvai transportuojamos (ESTT 2010-11-18 sprendimas *X* prieš *Skatteverket* byloje Nr. C-84/09, 24 p.).

Vadinasi, jei valstybė narė apmokestina PVM operaciją, kuri tenkina objektyvias tiekimo Bendrijos viduje sąlygas dėl to, kad yra nesilaikoma jos nacionalinėje teisėje numatyto gabenimo termino, ji turi grąžinti sumokėtą mokesčį, kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo paskirties

valstybei narei įgyvendinant savo kompetenciją. Pagal 2005-10-17 Tarybos reglamento (EB) Nr. 1777/2005, nustatančio Direktyvos 77/388/EEB dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 288, p. 1), 21 straipsnį valstybė narė, į kurią buvo išsiųstos arba nugabentos prekės ir kurioje atliktas įsigijimas Bendrijos viduje, naudojasi apmokestinimo kompetencija neatsižvelgdama į apmokestinimo PVM tvarką, kuri sandoriui buvo taikoma valstybėje narėje, kur prasidėjo prekių išsiuntimas ar gabenimas (ESTT 2010-11-18 sprendimas *X* prieš *Skatteverket* byloje Nr. C-84/09, 38 p.).

Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, susijusioje su sandorio dėl naujos transporto priemonės kvalifikavimu kaip įsigijimo Bendrijos viduje pažymima, kad iš tiesų atsižvelgdamas į tokio sandorio ypatingumą Teisingumo Teismas nusprendė, kad norint jį kvalifikuoti kaip „įsigijimą Bendrijos viduje“ būtina visapusiškai įvertinti visas objektyvias faktines aplinkybes, kurios yra reikšmingos nustatant, ar įgyta prekė iš tikrųjų paliko tiekimo valstybės narės teritoriją, ir, jei taip, kokioje valstybėje narėje ji bus galutinai vartojama. Tarp aplinkybių, kurios, be prekių gabenimo procedūros, dar gali turėti reikšmės, yra jos registravimo ir įprasto naudojimo vieta, įgijėjo nuolatinė gyvenamoji vieta bei įgijėjo ryšys su tiekimo valstybe nare ar kita valstybe nare arba jo nebuvimas (šiuo klausimu žr. 2010-11-18 sprendimo *X*, C-84/09, EU:C:2010:693, 41–45 ir 50 p.) (ESTT 2017-06-14 sprendimas *Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda v Autoridade Tributária e Aduaneira* byloje Nr. C-26/16, 47 p.).

Pirmiau išdėstytas teisinis reglamentavimas pateiktas ir 2021-02-03 Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) nutartyje administracinėje byloje Nr. A-102-602/2021.

Mokesčių administratorius skundžiamu sprendimu apmokestino PVM automobilio įsigijimą Bendrijos viduje.

Nagrinėjamoje byloje yra kilęs fakto klausimas, t. y. ar mokesčių administratorius visapusiškai įvertino visas objektyvias faktines aplinkybes konstatuodamas, jog Pareiškėjo įsigyto transporto priemonės vartojimo vieta yra Lietuva.

Pastebėtina, kad ginčo, jog Pareiškėjo įsigyta transporto priemonė laikytina nauja, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 2 straipsnį nėra.

Iš bylos medžiagoje pateiktos 2023-05-23 sąskaitos matyti, jog Pareiškėjas automobilį iš Belgijos įmonės įsigijo su 21 proc. PVM, t. y. tokiu pat PVM tarifu, koku apmokestinami nauji automobiliai ir Lietuvoje esant įsigijimui Bendrijos viduje.

Pareiškėjas minėtą automobilį 2025-05-29 registravo Belgijoje. Byloje pateiktoje 2025-01-24 Europos Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinio direktorato pažymoje nurodyta, kad Pareiškėjas nuo 2007-03-01 dirba (duomenys neskelbtini) ir gyvena Belgijoje. Pareiškėjas, Belgijoje įsigytą automobilį 2023-07-13 registravo Lietuvoje (žr. Regitra duomenis), automobiliui suteiktas valstybinis numeris EA8348. Tiek mokesčių administratoriui, tiek Komisijai Pareiškėjas nuosekliai nurodo, jog automobilio registravimas Lietuvoje buvo sąlygotas ketinimo dirbti Lietuvos atstovybėje, tačiau taip neįvyko, todėl automobilis grįžo atgal į Belgiją. Pareiškėjas Komisijai pateikė ir duomenis (išvykimo iš Lietuvos Respublikos ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui deklaravimas), jog 2023-08-23 oficialiai išvyko iš Lietuvos į Belgiją (žr. 2025-04-25 skundo papildymą ir jo priedus).

Byloje pateikiama E705 forma, dokumentas skirtas į Belgiją importuotų transporto priemonių registracijai, iš kurio turinio matyti, jog duomenys registracijai pateikti 2023-09-14, patvirtinti 2023-10-04. Iš viešai prieinamos informacijos matyti, jog E705 forma Belgijoje yra būtina, norint gauti Belgijos valstybinį numerį transporto priemonei, importuotai iš užsienio. Taigi, kaip savo skunde pažymi ir Pareiškėjas, automobilis šešių mėnesių laikotarpyje nuo eksploataavimo pradžios grįžo atgal į Belgiją. Pareiškėjas pateikė ir automobilio energijos pakrovimo duomenis, kaip įrodymus, kad Lietuva nebuvo galutinė naujo automobilio vartojimo vieta (žr. 2025-04-25 skundo papildymą ir jo priedus) ir automobilis nuo 2023-08-12 buvo Belgijoje. Byloje pateiktos ir nuotraukos iš kurių matyti, jog automobilis 2023-08-13 dar su lietuviškais numeriais (EA8348), o jau 2023-10-04 su belgiškais (žr. 2025-05-01 skundo papildymą).

Inspekcija tiek skundžiamame sprendime tiek 2025-04-24 rašte Nr. (24.4-31-5Mr)-R-1786 teigia, kad galutinis automobilio vartojimas vyko Lietuvoje kaip patvirtino Regitra

duomenys, todėl Pareiškėjo automobilio išgabenimas į kitą valstybę narę 6 mėnesių laikotarpiu nekeičia galutinio automobilio vartojimo valstybės.

Komisija, įvertinusi pirmiau išdėstytas faktines bylos aplinkybes bei ESTT praktiką, su mokesčių administratoriaus išvada nesutinka ir pastebi, jog registracijos faktas, t. y. Regitra duomenys, tėra viena iš aplinkybių, kuri vertinama sprendžiant, kokioje valstybėje narėje automobilis bus galutinai vartojamas, tačiau ji negali būti lemianti, jei yra nustatyta kitų faktinių aplinkybių, atskleidžiančių tikrąsias aplinkybes. Atkreiptinas dėmesys, jog Pareiškėjas dar mokesčių administratoriui teikė duomenis, jog nepaisant automobilio registracijos Lietuvoje, to paties automobilio registracija nebuvo panaikinta ir Belgijoje. Byloje pateiktas Regitros patvirtinimas, kad Pareiškėjo automobilis išregistruotas tik 2025-02-04, esant duomenims, kad automobilis dar 2023-10-04 įvežtas atgal į Belgiją, tik patvirtina, jog nagrinėjamos bylos atveju mokesčių administratorius, apskaičiuodamas Pareiškėjui PVM, vadovavosi duomenimis, kurie kitų bylos aplinkybių kontekste neatkleidžia tikrosios situacijos.

Pastebėtina, kad Pareiškėjo pateikta 2025-01-24 Europos Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinio direktorato pažyma patvirtina, kad Pareiškėjas nuo 2007-03-01 dirba ir gyvena Belgijoje bei jo gautoms pajamoms pajamų mokesčio, turto ir palikimo mokesčiams taikomas specialus režimas, kuris neapima PVM. Mokesčių administratorius nepagrįstai suabsoliutina, kad minėta pažyma patvirtina, jog Pareiškėjas yra Lietuvos mokesčių mokėtojas.

Komisijos vertinimu, pirmiau nurodyti byloje esantys duomenys akivaizdžiai rodo, jog Pareiškėjo automobilis Belgiją paliko tik laikinai ir, nepaisant trumpalaikės registracijos Lietuvoje, automobilis grįžo atgal į Belgiją, kurioje dirba ir gyvena Pareiškėjas. Taigi, bylos medžiaga patvirtina, jog Pareiškėjo įgyta nauja transporto priemonė yra vartojama Belgijoje, todėl mokesčių administratorius nepagrįstai Pareiškėjui apskaičiavo ir nurodė sumokėti 8 978 Eur PVM sumą.

Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjui nepagrįstai apskaičiuota 8 978 Eur PVM suma už iš kitos valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę, todėl sprendimas, atsižvelgus į Pareiškėjo nurodytus motyvus ir pateiktus įrodymus, naikinamas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-04-09 sprendimą Nr. 68-21.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė